

1. slávnosť vianočná – 25.12.2018

Úľava

Milé kresťanské zhromaždenie!

Poznáte ten pocit, keď si po ťažkom dni len tak sadnete do kresla? Alebo keď odložíte ťažký nákup a chvíľku si len tak posedíte? Alebo keď sa zvalíte na posteľ a necháte čas plynúť, pretože ste ho doteraz mali nabitý? **Zložiť bremeno, nechať niečo plávať, nemusieť myslieť na problémy – to je stav, ktorý si všetci žiadame a po ktorom každý túži. Je to však vzácné môcť takto žiť.**

Počúvala som rozhovor so speváčkou Lenkou Filipovou, ktorá hovorila o svojom prežívaní Vianoc. Spomínala, že počas uplynulých rokov sa tak snažila vytvoriť vianočnú atmosféru, že nakoniec ochorela. Všetko chcela mať tip top: upratané, navarené, napečené, vyzdobené, že keď si už mala všetko poriadne užiť a prežiť čas s rodinou, musela zľahnúť do postele, pretože jej telo to nezvládlo. To hrozí každému z nás: pri príprave Vianoc sa tak snažíme, že sme nakoniec upachtení, unavení a neschopní si čokoľvek užiť a radosť sa z toho, čo máme.

Psychológovia hovoria, že **oddychovať by sme nemali až vtedy, keď úplne stratíme silu a sme vyčerpaní na smrť, pretože nám to málo pomôže.** Že človek by sa mal naučiť oddychovať skôr: teda nájsť si každý deň chvíľu, keď nič nebude robiť, len tak sedieť alebo ležať a bude si užívať život. Taký oddych potom pomáha zregenerovať nielen telo, ale aj myslenie.

Je vianočný čas a my sme sa na to všetko pripravili. Nie sme však príliš unavení na radosť, pokoj a lásku? Nevydali sme všetku energiu na prípravu, takže teraz už nevládzeme prežiť Vianoce naplno? Cítíme úľavu?

Boží Syn prišiel, aby nám pomohol žiť radosťou, pokojom a nádejou.

Predtým, ako o tom budeme viac hovoriť na základe prorockého textu, budeme spievať **pieseň č. 53**

Milost' od Toba, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde.

Izaiáš 9:1-3+5a „Lud, ktorý chodí vo tme, uzrie veľké svetlo. Nad tými, ktorí bývajú v temnej krajine, zažiari svetlo. Rozmnožil si plesanie, zveľadil si radosť, radujú sa pred Tebou ako sa radujú v žatve, ako plesajú, keď rozdeľujú korisť. Lebo jarmo, ktoré ho zatažuje i palicu na jeho chrbte a prút jeho poháňača dolámeš ako v deň Midjáncov. Lebo dieťa sa nám narodilo. Syn nám je daný“.

Božie slovo zaznieva všetkým tým, ktorí žijú v moci modlárstva, smrti a hriechu. A ak sa chystáte ohradiť, že nás sa to netýka, počkajte trochu. Aj my sme tí, ktorí svoj život chcú riadiť podľa seba a na prvé priečky hodnotového rebríčka dávajú niečo z tohto pozemského života. Aj my sme tí, ktorí sa boja smrti a cítia zúfalstvo, ak sa vyskytne blízko nás. Patríme k tým, ktorí sú hriešni a hriech všetko okolo seba trápi a ničí. Sme v zajatí vlastných túžob, nelásky blížnych, v zajatí neuskutočnených plánov či vnútornej bolesti. **Sedíme v tme žalára a nemáme šancu sami sa dostať von. Kľúč je v Božích rukách.**

Podobáme sa na Božý ľud, ktorý bol v zajatí pohanských národov: museli odísť do cudzej krajiny alebo aj keď zostali v Kanaáne, žili stále pod vládou iných. Nemohli sa slobodne pohybovať, žiť, vykonávať náboženské úkony. Boli prípady, keď boli oslepovaní a doživotne tak žili v hlbokej tme. No s nadvládou moci zla boli spojené aj iné trápenia, deportácie, bieda, neistota, hlad... Všetci v tom čase žili v krajine tmy a smrti, pretože nad hlavou im visela brozba zániku. To všetko však bolo následkom rozhodovania sa Božieho ľudu, ktorý zabudol na svojho Boha, spreneveril sa Mu, vybral sa cestou modlárstva. A ako to už s nami ľuďmi býva: ak niečo nejde po dobrotky, pôjde to po zlotky, Pán Boh musel Izrael napraviť práve tým, že ich vydal pohanským národom, ktorých bohov uctievali.

My dnes máme tú milosť, že nemusíme vždy pykať za svoje hriechy. Áno, občas znášame následky zlých rozhodnutí, slov a skutkov, ale oveľa častejšie nám Pán Boh zhovieva, odpúšťa, dáva nové šance. **Dnes s nami zaobchádza v rukavičkách a to nie preto, že si to zaslúžime alebo že by sme snáď boli lepší ako Izrael, ale preto, že k nám Boh pristupuje s láskou milosti. Má iný spôsob prístupu. Dáva nám nádej.**

Nádej mal aj ľud, ktorý sedel v temnote hriechu a smrti. **Každý má nádej a to práve vďaka Vianociam.** Prorok Izaiáš túto nádej a svetlo zvestuje Izraelu, ale aj nám dnes – nám, ktorí tiež sedíme v tme, akurát má trochu inú formu materializmu, uponáhľanosti, bohatstva, kariérnych postupov, uprataných domov, nádherných pomníkov, a tiež vnútornej prázdnoty, neodpustených hriechov, zrád, ohováraní, zlomyseľnosti, pýchy a sebeckva... **Aj k nám volá Izaiáš dobrú správu:** uprostred tohto chaosu a tmy ešte žiari svetlo pokoja. To svetlo dokáže presvietiť akúkoľvek tmu, dokáže preniknúť aj do tých najtemnejších častí našej duše. Toto svetlo dokáže odstrániť temnotu biedy, otroctva, strachu, zúfalstva, neistoty z budúcnosti, smrti aj hriechu. To svetlo totiž neprichádza z nás, my ho môžeme a máme iba prijať. **My sami, temní, by sme si totiž nedokázali posvietiť navzájom, preto nám Pán Boh poslal z neba svoje svetlo: svetlo milosti a slobody.**

Toto svetlo totiž prináša úľavu, ktorá vyvoláva v našom srdci, živote, spoločnosti neopísateľnú radosť, ak mu dovolíme zažiariť. Prorok to dokonca opisuje obrazom radosti pri žatve, keď bola dobrá úroda a my vieme, že je o budúcnosť postarané. Radosť prirovnáva ku stavu po boji, keď sme vyslobodení a od nepriateľa si dokonca nesieme aj korisť. *Tá radosť je podobná, ako keď zložíte ťažké bremeno a viete, že už nikdy neponesiete nič ťažké, nič nezdotateľné.* Pán Boh nám svojim svetlom z neba prináša to, čo nenájdem ani v sebe, ani v iných ľuďoch, ani v ničom pozemskom. Hoci: práve v tom to často neúspešne hľadáme a tak bývame ešte viac sklamaní.

Obráťme sa k nášmu Bohu, ktorý nezabudol na svoje deti, ale ktorý rieši každé trápenie, pomáha rozohnať každú tmu a dáva úľavu tam, kde pôsobí zlá moc. Všetko koná vo svetle. Tým **svetlom a teda aj prostriedkom vyslobodenia a úľavy je dieťa.**

Tým dieťaťom bude budúci kráľ, v ktorom sa k ľudstvu skloní sám Boh. Kým Izrael v to iba dúfal a očakával tohto Vysloboditeľa, my už žijeme v znamení Jeho príchodu – toho prvého na Vianoce a aj toho druhého ku poslednému súdu. Hoci je to „iba“ dieťa, prináša všetko, čo človek potrebuje a po čom túži. On je naplnením Božích zaslúbení. On dáva svetlo do tmy, radosť do smútku, poriadok do chaosu, oslobodenie do otroctva, úľavu do ťažoby. S Ním má človek blízko k Bohu, k druhým, ale rozumie lepšie aj sám sebe. Aj uprostred tmy hriechu, zla a smrti, môže zložiť všetky bremená, lebo Kristus zostúpil na túto zem, aby nás oslobodil.

Je aj dobrým príkladom pre život, hodným nasledovania, ale **On neprišiel len preto, aby nám bol vzorom, ale prišiel v prvom rade preto, aby nás zachránil.** A tom sú Vianoce a ich nádej: môžeš zložiť všetky bremená, starosti a obavy, môžeš zanechať modlárstvo, hriech a zlobu, nemusíš sa báť temnoty, diabla ani smrti, lebo Boh sa k nám sklonil v dieťati Ježišovi Kristovi, ktorý prežiaril všetko, ak Mu to dovolíme.

Aj v čase, keď nás niečo trápi, keď sme zo všetkého unavení, keď otročíme a sme smutní, si môžeme oddýchnuť a načerpať sily do temnoty tohto života vo svetle Ježiša Krista. On nás predsa od všetkého oslobodil – to nech je dôvodom na radosť, nádej a pokoj. Vďaka Mu za to. Amen.

Modlitba: Pane Ježiši Kriste, ďakujeme Ti, že si zostúpil na túto zem, aby sme si nám ukázal Boží záujem o nás, hriešnikov. Priniesol si nám pokoj v krvi svojho kríža, aby sme mali odpustené hriechy. Svojim prázdny hrobom si nám daroval nádej na vzkriesenie a večný život. A svojim životom si nám

ukázal cestou, ktorou máme, ako Božie deti kráčať. Prosíme: pomôž nám žiť vo svetle Tvojho príchodu a raz, keď príde čas nášho odchodu z tohto sveta, dopraj nám odpočinok u Teba, Pane požehnaný naveky. Otče náš....